

TEATRUL

Apare în fiecare Marți
Un exemplar 10 Lei

REDACTOR:
ALEXANDRU HODOȘ

Redacția și administrația
Cluj, Piața Cuza Vodă 16

13 „MADAME SANS-GÊNE” LA CLUJ

D-na OLIMPIA BÂRSAN, — creatoarea rolului principal

TEATRUL NAȚIONAL DIN CLUJ: Marți 16 Martie: „Madame Sans-Gêne” (premieră); Joi 18 Martie: „Madame Sans-Gêne”; Sâmb.: 20 Martie: „Madame Sans-Gêne”; Dum. 21 Martie: „Poveste de iarnă” (mat.); Marți 23 Martie: „Frumoasa aventură” (premieră)

O PROPAGANDĂ NECESARĂ

Ne apropiem, cu pași liniștiți de sfârșitul stagiunii din acest an a Teatrului Național. Se va face, la vremea sa, bilanțul unei harnice activități, măsurându-se la lumina tot mai vie a culturii naționale, câștigul realizat pe seama sufletului românesc.

Cineva făcea, nu demult, constatarea, — foarte caracteristică pentru vremile în cari ne găsim, — că nicăeri, pe toată întinderea Ardealului, nu s'a înregistrat o biruință mai evidentă a *limbei literare românești* decât în Cluj, și pentru această îmbucurătoare transformare cele mai multe mulțumiri se cade să le aducem Teatrului Național din Cluj. Nu e exagerat dacă spunem, că teatrul acesta a fost din primele lui zile o adevărată școală sufletească pentru toți românii. Cuvântul românesc, cu toate frumusețile lui de expresie și cu toate rezonanțele lui sentimentale, s'a înfipt din ce în ce mai adânc în inima fiecăruia.

Din an în an, ecurile pe cari le-a trezit au fost tot mai profunde. Spectatorii deveneau din ce în ce mai înțelegători. Pilda a prins tot mai răsfirate rădăcini.

A fost vorba, ca forța aceasta de lumină să fie dusă mai departe. E păcat, într'adevăr, că munca Teatrului Național din Cluj a rămas ținută pe loc și n'a putut fi cunoscută și mai departe. Au venit și dela București diferite turnee ale trupelor particulare, în frunte, bineînțeles, cu hazliul Tănase, mare meșter în ghidulii de actualitate, dar aceste întreprinderi, — de cele

mai multe ori numai comerciale, — au avut multe defecte. Aveau, mai întâi, defectul de a fi trecătoare. Il aveau, apoi, pe acela al unei compuneri artistice improvizate. În fruntea trupei se așeza, de obicei, un nume de actor cunoscut, celebru chiar, dar restul era strâns în grabă din elemente de mână a cincea — *ieftine*.

Teatrul Național din Cluj, dacă ar fi pornit la drum, — dacă i-s'ar fi dat această posibilitate, ar fi avut de partea sa două împrejurări hotărâtoare: ar fi vizitat *mai des* orașele Ardealului, deci ar fi îndeplinit o misiune *mai statornică*. Apoi, ar fi oferit publicului românesc *un asamblu* neasemănat superior turneelor pornite din Capitală. Pregătite cu mai multă grijă, interpretate cu forțe artistice de o perfectă onestitate, spectacolele Teatrului Național din Cluj s'ar fi putut da, cu cinste, chiar la București.

Pentru ce publicul românesc din Ardeal să nu cunoască biruințele de artă ale unui așezământ din capitala acestei provincii? Desigur, că simțământul său legitim de mândrie ar tresări de mulțumire și propaganda noastră culturală ar însemna la răboj rodul unei bune acțiuni de înviorare sufletească.

O stagiune întreagă, Teatrul Național din Cluj a stat departe de celelalte orașe ardeleni. A fost o pagubă reală, pe care, repetăm, trupele din capitală n'au putut-o acoperi. Cel puțin, se vor îndrepta lucrurile acum, la sfârșitul acestei stagiuni? Nu e încă prea târziu.

Moartea unui dramaturg: OTTO ERNST

O scurtă știre a anunțat moartea dramaturgului Otto Ernst.

Otto Erich Schmidt sau cum semna lucrările sale: Otto Ernst a scris într'un roman de trei volume tot ce fusese caracteristic în copilăria, în tinerețea sa și primii ani ai lui.

Otto Ernst a fost fiul unui lucrător sărac dintr'o fabrică de țigări.

El a urmat apoi seminarul pedagogic dela Hamburg. La vârsta de 25 de ani s'a însurat cu Helmy Scharge, care din colegă de profesie, i-a devenit tovarășe credincioasă de viață. Un an după căsătoria lor au avut o fiică a-nume Ingeborg, căreia i-au urmat alte două fiice și un fiu. Relevăm aceste amănunte, fiindcă Otto Ernst care vedea cu ochii tatălui și ai soțului, a fost un poet al familiei, al vieții de familie, al micilor sale senzații din viața de toate zilele.

Este o mare artă să descrii astfel viața de toate zilele, așa fel ca și cel care n'a luat parte la un eveniment oarecare să-l poată simți.

Artă aceasta o posedă Otto Ernst la perfecție. Fără a eși măcar o singură dată din punct de vedere literar din cadrul strâmt al vieții familiare, fără a face lumea din afară și problemele ei obiect al operei sale, el a știut totuși să fie poet.

Cele mai cunoscute din lucrările sale sunt, în afară de autobiografia sa din „Asmus Semper“ acele în cari un tată urmărește aproape zilnic viața copiilor, săi, cum cresc, primul lor surăs.

„Appelschnut“, romanul unui

copil este o dovadă elocventă în sensul acesta. Tot astfel, excelentele descrieri de detalii, cum spre ea în schița „Des kleinen Erasmus Hosentaschen“, în care cuprinsul buzunarelor pantalonilor unui băețuș este examinat cu atâta amănunțime încât cade pe alocuri în conflict cu cerințele estetice.

Tot din viața particulară, dacă putem spune astfel, este luat și subiectul renumitei sale comedii „Institutorii“, care s'a reprezentat pe toate scenele germane și pe o mulțime de scene din străinătate, între cari și la noi.

În comedia aceasta, Otto Ernst este pentru o creștere rațională și liberă a copiilor, el, profesorul, care a făcut în această privință, în fostul imperiu german, cele mai rele experiențe.

Dintre celelalte lucrări ale sale sunt de relevat „Jugend von heute“, „Ein frohes Farbenspiel“, „Vom geruhigen Leben“ și feeria „Ortrun und Isebill“.

În tinerețea sa, Otto Ernst a fost un purtător de cuvânt al libertății, însă mai târziu a devenit un doctrinar al exaltărilor naționaliste ale poporului german, cari au avut drept consecință izbucnirea războiului mondial.

El a cântat acest războiu, ca un războiu de înălțare a poporului german. Poetul copiilor și al vieții de familie, s'a transformat pentru a contribui la distrugerea acelei tinereți la a cărei ridicare muncise cu atâta râvnă. Aceasta a fost tragicul conflict într'o viață, care a fost tot timpul veselă ca și lucrările pe cari le-a produs.

TRAGEDIILE ADEVĂRATE

— UN ACTOR ÎNEBUNEȘTE PE SCENĂ —

Actorul pentru care reprezentanția piesei în care juca a devenit o tragedie, se numește Charles Grantley. El a fost mulți ani clown într'unul din marile circuri londoneze și avea, în aceeași calitate, un salariu destul de ridicat, totuș nu-i plăcea să joace la circ. El voia cu orice preț să treacă pe scenă și era ferm convins că ar putea face carieră ca interpret al rolurilor de caracter.

Directorii și regisorii, cărora le ceruse să fie angajat, erau de altă părere. Ei considerau pe clown ca un bun comic și-i dădeau din când în când să joace roluri mici.

Acum câteva luni fusese angajat la teatrul Hippodrome de la Ashford un oraș mai măricel din comitatul Kent. Teatrul acesta fusese înainte varieteu. Proprietarul lui avea de câțva timp intenția să-l transforme în teatru de dramă și comedie. Proiectul acesta era ultima speranță a clownului. El spera să poată face carieră la la Hippodrome-Theatre ca actor dramatic.

Realizarea acestui plan a fost însă, în ultimul timp, amânată pentru anul viitor. În răstimp s'a hotărât să se joace o revistă pe scena teatrului.

Clownul ceru să joace singurul rol serios din revistă, acela al lui Dumnezeu, pe care autorii revistei, ținând cont de sentimentele religioase ale publicului l-au făcut să troneze, în ultimele două acte, sub forma unui

moșneag blând pe deasupra norilor.

Directorul dădu rolul altui actor și ținu ca Grantley, al cărui talent de comic îl aprecia, să ia rolul unui diavol vesel. Când clownul refuză rolul acesta, directorul îl amenință cu concedierea. Grantley era disperat, dar se supuse cu resemnare hotărârii directoriale.

*

Primele trei acte trecură în seara primierei fără nici un incident. Când clownul apărură în fața rampei în rolul grotescului Mefisto, spre a face glumele sale obișnuite, fu întâmpinat cu aplauze furtunoase.

La sfârșitul actului, toți actorii apărură în fața cortinei spre a mulțumi pentru aplauze. Grantley se retrase, căci aplauzele nu-i făceau nici o plăcere în seara aceea.

În ultima scenă a ultimului act, când Dumnezeu se pregătea să anunțe printr'un monolog patetic victoria Binelui asupra Răului. Grantley, care își desbrăcase costumul, se repezi pe jumătate gol, pe scenă.

Publicul crezu în primul moment că scena făcea parte din revistă. Cu un baston în mână. Grantley se repezi spre actorului care interpreta pe Dumnezeu, și-i strigă amenințându-l:

„Pleacă de pe scenă, eu sunt Dumnezeu!”

Actorul o luă la fugă.

De abea acum publicul observă că pe scenă se desfășurase o adevărată tragedie.

TEATRUL NAȚIONAL

SOCIETATEA DRAMATICA

MADAME SANS-GÊNE

Gomedie în 3 acte și un prolog de Victorien Sardou și Emile Moreau,
traducere de Sică Alexandrescu.

Distribuția prologului:

Lefèvre, sergent	D I	D. Psatta
Fouché	"	N. Neamtzu Ottonel
Contele de Neipperg	"	N. Dimitriu
Vabontrain	"	T. Lapteș
Yolicoeur	} soldați	" C. Rusei
Rissot		" V. Potoroacă
Vinaigre, Toboșar	"	C. Potcoavă
Un vecin	"	I. Vanciu
Alt vecin	"	V. Mardare
Mathurin	D na	J. Rădulescu
Catherina Hubscher	} spălătorese	" O. Bârsan
Toinon		" Nunuța Hodoș
Julie		" L. Bănuțiu
Roșcovana		" M. Borsa
O vecină	"	T. Petrescu

Vecini, vecine, burgezi, popor, soldați.

Distribuția piesei:

Napoleon	D-1	N. Voicu
Mareșalul Lefèvre	"	D. Psatta
Fouché, duce de Otranta	"	N. Neamtzu-Ottonel
Contele de Neipperg	"	N. Dimitriu
Savary, duce de Rovigo	"	Mișu Ștefănescu
Despréaux, maistru de balet	"	C. Simionescu
Jasmin	"	Virgil Vasilescu
Cop	"	Arsene Popovici
Saint Marsan	"	Al. Rădulescu-Râmnic
Canouville	"	Al. Șerban
Duroc	"	C. Rusei
De Lauriston	"	V. Potoroacă
Mortemart	"	Daia
De Brigode, șambelan	"	D. Tibor
Junot	"	T. Lapteș
Corso	"	V. Mardare
Arnault	"	M. Boncescu
Roustan, mameluc	"	D. Constantinescu
Un valet	"	H. Cristea
Constant	"	I. Ghiorghiu
Carolina, Regina Neapolului	D-ra	Virginia Cronvald
Elisa, principesa de Luques și Piombino	D na	M. Miriam Apostol
Catherina Lefèvre, ducesă de Danzig	"	Olimpia Bârsan
D-na de Bülow	"	Ec. Stănescu
" " Rovigo	"	Sylvia Jipescu-Hodoș
" " Canisy	"	Stanca Alexandrescu
" " Thalouet	"	V. Poruț

Invitați, servitori, mameluci.

Direcția de scenă dl Sică Alexandrescu.

Madame Sans-Gêne

— Subiectul piesei —

Catherina e patroana unui atelier de spălătorie din mijlocul Parisului. Printre clienții ei și încă printre cei cari nu prea au obiceiul să plătească la timp, se găsește și tânărul locotenent Napoleon Bonaparte, viitorul împărat al Franței. Prologul piesei se petrece în plină revoluție, la 1789. Catherina e logodită cu sergentul Lefèvre. Vine vestea, că poporul răsculat a atacat și a cucerit vestita întăritură a Bastiliei, unde erau închiși toți dușmanii regimului absolutist. Aceștia sunt puși în libertate și purtați în triumf pretutindeni. Parisul e cuprins de o adevărată nebunie a însuflețirii. Catherina se pregătește să ia parte și ea

D na OLIMPIA BARSAN

BCU Cluj / Central University Library Cluj

DI DIM. PSATTA

la sărbătoare, când apare deodată un tânăr nobil austriac, Neipperg, care e fugărit de răsculați, și fiind rănit cere ajutorul Catherinei. Aceasta, făcându-i-se milă de el, îl ascunde în odaia ei de culcare. Aci, Neipperg e descoperit de Lefèvre, logodnicul Catherinei. Lefèvre se convinge însă că logodnica sa nu e vinovată și se învoiește să ajute la salvarea nefericitului fugar.

Au trecut mulți ani dela această întâmplare. Locotenentul Bonaparte e acum Napoleon, împăratul Franței, sergentul Lefèvre e mareșal. Catherina, fosta spălătoreasă, e ducesă. Toți sunt la înălțimea noiei lor situații, alcătuind strălucita curte al lui Napoleon, numai Catherina nu se poate împăca deloc cu eticheta

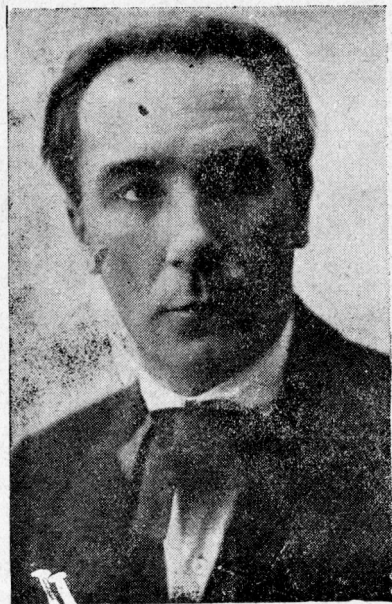
DI N. DIMITRIU

și protocolul recepțiilor imperiale. Ea a păstrat felul ei liber de a vorbi, purtările ei firești, expresiile și gesturile de altădată. Din pricina aceasta, Catherine, care a fost poreclită Madame Sans-Gêne, e obiectul tuturor glumelor ironice și a aluziilor răutăcioase. Printre cei cari o critică și o batjocoresc e chiar regina Neapolului, soția prințului Murat și sora împăratului. Dar madame Sans-Gêne nu se emoționează prea mult de atacurile îndreptate împotriva sa, și când i se aduce aminte că a fost cândva spălătoreasă, ripostează foarte spiritual, pomenind despre originea populară a tuturor prinților, mareșalilor și generalilor iluștri ai lui Napoleon. Chiar despre Murat, regele Neapolului, Catherine spune că a fost un biet băiat de prăvălie.

Ceeace devine mai grav, însă, e că aceste întâmplări ajung la

urechea lui Napoleon, care cheamă la sine pe mareșalul Lefèbre și-i poruncește să divorțeze de Catherine, care nu se potrivește cu rangul soțului său. Napoleon i-a rezervat mareșalului Lefèbre o prințesă de sânge, cu care se va însura după ce se va despărți de madame Sans-Gêne. Dar aceasta nu se dă bătută cu una cu două. Într-o convorbire pe care o are cu Napoleon, Catherine îi reamintește fostului locotenent vremile de odinioară și reușește să-l înduioșeze. Totdeodată, Lefèbre mai are prilejul să salveze odată viața lui Neipperg, bănuț pe nedrept de Napoleon că e amantul împărătesei.

Împăratul pune Catherinei o singură condiție: să vie ceva mai rar pela palat, ceeace madame Sans-Gêne acceptă cu cea mai mare plăcere.

DI N. NEAMȚU OTTONEL

Lustre de masă și noptiere, dela cele mai simple până la cele mai luxoase.

Mașini electrice pentru călcat și încălzit, cu accesorii pentru reparații.

Becuri electrice, toate mărimile, se găsesc în depozit en-gros și en-detail

La Magazinul de Candelabre pentru Ardeal S. A.
CLUJ, Calea Regele Ferdinand 11.

Ciții

“Cultura Poporului”

Cea mai răspândită foaie săptămânală
din țară scrisă de distinși scriitori.

DIRECTOR: General N. Petala. Prim-redactor Const. Cehan Racovița
Redacția și Administrația: **CLUJ, Str. N. Iorga 6**

SEGESVARI & Co.

CALEA VICTORIEI, 10

**Cel mai mare depozit de vâpsele,
lacuri și articole chimice**

EN-GROS ȘI EN-DETAIL

MARELE MAGAZIN

LUCA P. NICULESCU

SUCURSALA CLUJ, STRADA REGELE FERDINAND

Se găsește bogat asortiment de manufactură, raion
special pentru mătăsuri, stofe bărbătești și pentru
dame, raion special pentru olandă de trusouri, etc.

VANZARE EN-GROS ȘI EN-DETAIL

CRONICA DRAMATICĂ

Antonia de M. Lengyel, la *Teatrul Național din Cluj*

„Antonia” e o comedie cu intenții maralizatoare? S’ar putea susține și așa ceva. În orice caz, onoarea familiei e salvată. Eroina a fost cândva o faimoasă curtezana, o stea (de întâia mărime) a vieții de noapte din Budapesta. Acum stă retrasă la țară, e măritată cu un moșier cam sărac cu duhul, (a lui va fi împărăția cerului) crește porci și umblă cu cheile legate la brâu. Toate femeile acestea ușurele devin, cu vreme, bune gospodine. Într’o zi, însă iată că Budapesta de altădată îi apare înaintea. O nepoată oarecare, prostuță și nos-timă, vine s’o scoată din bârlog. Antonia o șterge de-acasă, (luând din greșală cheile dela cămară) și se pomenește în acelaș restaurant cu lăutari dela Budapesta, în brațele unui frumușel căpitan englez și alături de unul dintre amanții de odinioară. Din fericire, Antonia descopere la vreme legătura de chei, cu care plecase, își amintește, că n’a avut cine să dea de mâncare, bărbatului, porcilor, și celorlalte animale domestice, și pleacă înapoi acasă. Aventura se sfârșește aci. Soțul ară, ca de obicei, morala e salvată.

Comedia e scrisă cu spirit viu și e plină de note amuzante, specifice budapestane. Se cântă, se joacă ciardaș, se sparg pahare la chef, și călătoria se sfârșește cu o excursie cu automobilul, la care participă și lăutarii. Cele mai autentice efecte de operetă sunt minurat întrebuițate. O

ușoară atmosferă sentimentală completează cadrul.

În rolul titular, dna Olimpia Bârsan a făcut o adevărată creație. A fost, pe rând, jovială, autoritară, visătoare, pătimașe și resemnată, înșirând această gamă sufletească pe firul unui humor plin de firesc. Succesul a fost sincer și unanim. Alături de dna Olimpia Bârsan s’a relevat prin temperamentul său aprins, prin jocul său nuanțat, d. M. Ștefănescu, al cărui elan de chefliu sentimental ne-a plăcut mult. D. Dem. Psatta a avut momente admirabile în căpitanul Barker, căruia i-a dat o linie de noblețe britanică. Simpatice, d. Simionescu. Sobru și corect, dl D. Voicu. Drăgălașe și elegantă dna Jeana Popovici Voina. Sgomotoasă și decorativă, în nota precisă a rolului, dna Mirlam—Apostol.

Lăutarii, cei mai buni din Cluj.

Cronicarul Teatrului

PROCESUL ALTUIA,

la Teatrul Regina Maria din Capitală

Annie Elinescu, soția lui George Elinescu, femeie tânără și capricioasă, fiind lăsată singură de bărbatul ei plecat de mai mulți ani în străinătate, e pe cale de a se despărți și de soțul depărtat și de amantul ei, avocatul Rudeanu, fiind hotărâtă să fugă cu un tânăr, Poenaru, care nu vede în Annie decât prilejul unei aventuri. În ajun de a pune în

execuție planul ei de fugă, sosește George Elinescu, bărbatul ei, din străinătate. Annie fuge la țară, cu gândul de a se mărita mai târziu cu Poenaru. Elinescu, aflând că Rudeanu a fost aman-tul soției sale, ca să se răsbune, îi cere acestuia să pledeze în procesul său de divorț. În actul al treilea, Annie, care se găsește la mătușea sa, își dă seama de greșeala pe care era s'o săvârșească fugind cu Poenaru, și, la îndemnul lui Rudeanu, care înțelege că a fost și el sacrificat, cei doi soți se împacă. Acesta e „procesul altuia“, pe care îl pledează și îl câștigă Rudeanu.

Piesa, scrisă de dl Paul Prodan în colaborare cu dl Porumbeanu, are un dialog interesant, care nu lăncezește, dar acțiunea e condusă cu prea mult convenționalism și cu prea puțină sinceritate. În rolul principal, al lui George Elinescu, dl Gh. Storin a fost plin de prestanță și autoritate. Dșoara M. Mohor a jucat inteligent rolul lui Annie Elinescu.

V. T.

Reprezentanțiile comediei „Antonia“ pe scena Teatrului Național din Cluj au fost întrerupte în plină serie din cauza premiei „Madame Sans-Gêne“, unde rolul principal e interpretat tot de dna Olimpiu Bârsan. Ele vor fi reluate cât de curând, întrucât succesul piesei lui Lengyel e de parte de a fi epuizat.

*

La Paris a fost reluată, cu mare succes, comedia „Frumoasa aventură“, de Fiers, Caillavet și Rey, care se reprezintă și pe scena Teatrului Național din Cluj.

E C O U R I

O întrecere literară

Autorul dramatic Jean Sarment a avut cu mulți ani în urmă un duel de cafenea literară.

Unul dintre cei mai buni prieteni ai lui l'a învinuit că piesele lui sunt împănate de vorbe frumoase uneori, dar că între fondul piesei și subtilitatea expresiei sunt deosebiri infinite.

— Piesa e bună, dar e scrisă prost, spunea prietenul (și e drept că numai un prieten își poate permite o judecată critică într-o formă atât de drastică). Dacă însă aș colabora și eu la ele...

Atunci al treilea, care asculta la aceeaș masă, a scos ceasul și punându-l pe masă a spus:

— Vă dau la amândoi cinci minute, în care timp să scrieți un dialog de cel mult zece replici, dar cât mai subtil.

Zis și făcut.

Hârtie și creion amânduror dueliști! Peste cinci minute amândoi suspendară scrisul. Prietenul ceti zece replici fără efect prea mare. Sarment la rândul lui citi cu falșă modestie următoarele:

Monette: Cu atât mai rău... M'ai uitat prea repede...

Herbert: Nu te-am uitat, dar nu m'am gândit la tine...

Monette: E tot una...

Herbert: Nu... E o nuanță...

În total patru replici și o subtilitate. Dialogul îi fu primit, cu aplauze chiar de rival, iar Sarment a renunțat la colaborarea cu prietenul, care-i spunea că scrie prost.

INFORMAȚI

Dl N. Leonard, popularul tenor de operetă, continuă să joace în Paris pe scena Teatrului Mogorolul rolul prințului Radjani din „Bayadera”. De asemenea, dna Elvira Popescu a reluat la teatrul Gymnase rolul principal din comedia „Verișoara mea din Varșovia” de dl Verneuil.

Un banchet a avut loc, zilele trecute, la București, în onoarea dlui Al. Lapedatu, ministrul Cultelor și Artelor. Au participat reprezentanții ai tuturor societăților și asociațiilor de gazetari și literați. Dl Al. Lapedatu, răspunzând cuvântărilor făcute în onoarea sa, a schițat activitatea sa la departamentul pe care îl conduce, anunțând că în curând va face să apară la Cluj, sub direcția sa, un mare ziar cotidian.

O parte din cântăreții cari au întemeiat Opera Română din București se află în turneu prin Ardeal. Orașele prin care au trecut i-au primit pretutindeni cu înșuflețire. Trupa e compusă din următorii artiști: Elena Drăgulinescu—Stinghe, Victoria Costescu—Duca, Aurelia Lupașcu, Elena Roman, Elena Saghin—Vrăbiescu, Natalia Zăvoianu; tenorii: Emil Marinescu, Marius Niculescu, Romulus Vrăbiescu; baritonii: D. Baziliu, Costescu—Duca, G. Magiari; bașii: Edgar Istratty, Rudi Steiner, comic: Damian. Maestru de orchestră: Otto Ackerman, director de scenă: José Aratti.

Câțiva din ei sunt cunoscuți și publicului din Cluj.

I.

reciu.

prospăta merei.

artistic, s'a dovedit excel.

publicul clujan vine în număr mai mare.

În foyerele Teatrului Național din Cluj se repetă: „*Frumoasa aventură*,” comedie în 3 acte de G. A. de Caillavet, R. de Flers și E. Rey cu dnii Dem. Mihăilescu-Brăila, Al. Ghibericon, V. Vasilescu, Potcoavă, Popovici, etc. și dnele Jeana Popovici-Voina, Aură Fotino, Ecat. Stănescu, M. Miriam Apostol, Nat. Ștefănescu etc.

Premiera va avea loc Marți 23 Martie.

Subt prezidenția dlui ministru Al Lapedatu s'a constituit la București un comitet de inițiativă pentru ridicarea un monument marelui nostru autor dramatic I. L. Caragiale. D. Caton Theodorian, președintele Societății autorilor dramatici, a fost ales secretar-general al comitetului, iar d. Corneliu Moldovanu, directorul Teatrului Național, a fost ales casier.

Compania de reviste a dlui C. Tănase se găsește în momentul de față într'un turneu prin Ardeal. Popularul ce puțină veștitinder

LESCU

VA MARIA 16

AUTOMOBILE

Cable, Continental Cord
și piese de schimb

poziție permanentă de automobile:

Quick — Citroën — Oldsmobil

TELEFON No. 7—63

„AU PRINTEMPS“ (Fost Missir)

Cluj, Str. Memorandului No. 11

Cel mai bine asortat magazin cu articole de mode.

Stofe, Mătăsuri, Lameuri, Plus „Silskin“, Pânzărie,
Stofe pentru mobile, Draperii, Covoare și Linoleum

rețurile cele mai convenabile!

IULIU MUȘA & Co.

Coafor de dame CLUJ, Str. Memorandului No. 10

Execută lucrări de artă în această
branșă. — Specialist în coafuri
de dame, lucrări de păr. —
Vopsește părul în orice culoare,
garantând durabilitatea.

L'ORÉAL culorile: noir, brun châtain
foncé, châtaiu, châtain clair, blond
cedre, blond doré, blond, blond
clair, vénétien rouge, vénétien clair.
Acestea se găsesc în praf și fluid

SIMION NIRENDFELD

Mare deposit de cherestea pentru
strucții și materiale similare

PIAȚA DOROBANȚILOR No. 9

BORNEMISA CLUJ, PIAȚA CUZA VODĂ No. 16